

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: Pn-14/2022-79

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

I

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji toga suda Ani Lazić, u pravnoj stvari tužitelja Gorana Benjaka, OIB: 63036876219, Miroslava Krleža I/II, Varaždin i Ivane Benjak, OIB: 56585085752, K. Filića 10, Varaždin, zastupani po punomoćnici Ivani Moravec, odvjetnici iz Varaždina, B. Radić 6, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri iz Zagreba, Pisarnica Varaždin, Zagrebačka 63, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 3. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja Gorana Benjaka i tužiteljice Ivane Benjak, punomoćnice tužitelja Ivane Moravec, odvjetnice iz Varaždina, punomoćnice tuženika Katarine Ileković, zaposlenice tuženika, radi naknade štete, 24. rujna 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se prijedlog tužitelja za određivanjem novog medicinskog vještačenja po drugom vještaku medicinske struke kao neosnovan.

i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, da u roku od 15 dana isplati tužitelju Goranu Benjaku, OIB: 63036876219, Miroslava Krleža I/II, Varaždin s naslova naknade neimovinske štete iznos od 2.548,89 EUR i imovinske štete iznos od 70,97 EUR zajedno sa zateznom kamatom od 31. siječnja 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblja dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, zatim od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi zatezne kamate određenoj uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog

kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koju stopu je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

II. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, da u roku od 15 dana isplati tužiteljici Ivani Benjak, OIB: 56585085752, K. Filića 10, Varaždin s naslova naknade imovinske štete iznos od 2.580,00 EUR zajedno sa zateznom kamatom od 30. lipnja 2021. do 31. prosinca 2022. po stopi zatezne kamate određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblja dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, zatim od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi zatezne kamate određenoj uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koju stopu je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Gorana Benjaka za isplatom naknade neimovinske štete preko dosuđenog iznosa od 2.548,89 EUR do traženog iznosa od 4.247,13 EUR, odnosno u iznosu od 1.698,24 EUR te u dijelu kojim potražuje isplatu imovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 70,97 EUR do zatraženog iznosa od 530,90 EUR, odnosno u iznosu od 459,93 EUR, zajedno sa zateznom kamatom, kao neosnovan.

IV. Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljice Ivane Benjak za isplatom naknade imovinske štete preko dosuđenog iznosa od 2.580,00 EUR do zatraženog iznosa od 2.654,46 EUR, odnosno u iznosu od 74,46 EUR, zajedno sa zateznom kamatom, kao neosnovan.

V. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., Zagreb tužiteljima Goranu Benjaku i Ivani Benjak nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.966,66 EUR (tisuću devetsto šezdeset šest eura i šezdeset šest centi) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 24. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koju stopu je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za

varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji su podnijeli ovome sudu tužbu protiv tuženika navodeći u tužbi da je tužitelj Goran Benjak dana 27.6.2021. godine, stradao u prometnoj nesreći koja se dogodila u općini Udbina na cesti DI, čvor Udbina. Do predmetne nesreće došlo je uslijed naleta tužitelja Gorana Benjaka motornim vozilom MI, marke SUZUKI SWIFT, registarskih oznaka VŽ425MM u vlasništvu tužiteljice Ivane Benjak na životinjsku vrstu — divljač (košutu) na području lovišta kojim gospodari Lovačko društvo „Bepo Promet”. O navedenome je od strane Policijske uprave ličko-senjske, Postaja granične policije Korenica, sastavljena potvrda, Klasa: 211-0421-0/5732, Urudžbeni broj: 511-04-08/06-0-77-2/2021 od 5.7.2021. Navedena PU je prilikom izlaska na mjesto nesreće izuzela i dlake i tragove divljači te napravila foto elaborat. Predmetno Lovačko društvo osigurano je kod tuženika, a što nesporno proizlazi i iz postupka pokušaja mirnog rješenja predmetnog spora, a u kojem postupku tuženik nije osporavao pasivnu legitimaciju, odnosno činjenicu da je isti osiguravatelj navedenog Lovačkog društva. Obzirom na prethodno navedeno, pasivna legitimacija i odgovornost tuženika u predmetnom štetnom događaju nije sporna. U navedenoj prometnoj nesreći tužitelj Goran Benjak je zadobio teške tjelesne ozljede, detaljnije opisane u priloženoj medicinskoj dokumentaciji, sa dijagnozom S19.9 — Nespecificirana ozljeda vrata, S12.2 — Prijelom ostalih specificiranih vratnih kralježaka, S12.20 Suspektna fraktura spinoznog nastavka C3 kralješka, M53.1 Cervikobrahijalni sindrom. Nakon predmetne prometne nesreće tužitelj Goran Benjak je zaprimljen i medicinski zbrinut u Općoj bolnici Varaždin gdje mu je stavljen Schanzov ovratnik te je uz preporuku mirovanja poslan kući na oporavak. Nakon devet dana nošenja Schanzovog ovratnika tužitelju Goranu Benjaku je od strane liječnika određena fizikalna terapija, a koju terapiju je on sukladno preporuci liječnika izvršio ukupno 25 puta. Nakon provedenog liječenja tužitelj Goran Benjak je i dalje onemogućen u obavljanju brojnih svakodnevnih poslova zbog učestalih glavobolja, vrtoglavica i trnjenja ruku uslijed zadobivenih tjelesnih ozljeda nastalih predmetnom prometnom nesrećom. Predmetna nezgoda ostavila je i neizbrisiv trag u psihičkoj sferi tužitelja Gorana Benjaka, zbog čega i dalje nemirno spava, vraćajući se svakodnevno u trenutak nezgode, anksiozan je, te pri svakom pristupanju prometu osjeća sveprisutnu nelagodu, nepovjerenje i strah. Opisano stanje da predstavlja zdravstvenu sliku tužitelja nakon završenog liječenja. Navode da je temeljem kliničkog nalaza tužitelju Goranu Benjaku uslijed zadobivenih tjelesnih ozljeda stavljen Schanzov ovratnik. Stoga je isti prije kao i za vrijeme stavljanja i nošenja Schanzovog ovratnika trpio jake fizičke bolove, dok je bolove srednjeg intenziteta trpio tokom daljnjih fizikalnih terapija, a slabe trpi i danas prilikom svakog većeg fizičkog napora. Kao posebne okolnosti koje su utjecale na jačinu bolova tužitelja ističe se nošenje Schanzovog ovratnika, uzimanje analgetika te bolne fizikalne terapije. Iz navedenog razloga tužitelj po kriteriju pretrpljenih bolova traži naknadu u iznosu od 12.000,00 kn. Nadalje navode da je tužitelj Goran Benjak pretrpio primarni jaki strah odmah nakon same nesreće, obzirom da je stradao kao vozač uslijed naleta krupne divljači. Sekundarni strah jakog intenziteta trpio je tijekom oporavka, u vidu bojazni za mogući invaliditet, kao i moguće trajno smanjene životne aktivnosti. Strah slabijeg intenziteta postoji kod tužitelja i nadalje, međutim kao trajna posljedica prilikom svakodnevnog pristupanja prometu. Stoga tužitelj po kriteriju pretrpljenog straha traži

naknadu u iznosu od 10.000,00 kn. Navode da je predmetna nezgoda kod tužitelja Gorana Benjaka rezultirala trajno otežanim kretanjem zbog kontinuiranih vrtoglavica i bolova u vratu i vratnoj kralježnici prilikom svake fizičke aktivnosti, pa je tako istom trajno smanjena životna aktivnost za ukupno 5 % zbog čega je on onemogućen u obavljanju raznovrsnih svakodnevnih privatnih i poslovnih aktivnosti i obveza. Slijedom navedenog, tužitelj po kriteriju smanjene životne aktivnosti traži naknadu u iznosu od 10.000,00 kn. Dakle, ukupno s osnove neimovinske štete po ovom štetnom događaju tužitelj potražuje naknadu u iznosu od 32.000,00 kn. Također, navode da je tužitelju Goranu Benjaku bila potreba tuda pomoć i njega pri pripremanju hrane i osobnoj higijeni za vrijeme prvih 10 dana nakon ozljeđivanja, od po 3 sata dnevno, a nakon toga tuđu je pomoć i njegu koristio za vrijeme odvožnje na fizikalne terapije koje je obavio 25 puta (25 puta po 2 sata). Stoga s osnove imovinske štete radi tuđe pomoći i njega tužitelj Goran Benjak potražuje iznos od 2.000,00 kn (80 sati x 25,00 kn). Tužitelj je sam kupio i propisani Schanzov ovratnik koji košta (prosječno) 186,00 kn, a imao je i troškove prijevoza na preglede i terapije, pa potražuje i naknadu tog troška. S osnove troškova liječenja u vidu troška prijevoza na preglede i fizikalne terapije, kao i troška kupnje Schanzovog ovratnika, tužitelj ukupno potražuje iznos od 2.000,00 kn. Dakle, ukupno s osnove imovinske štete (tuđa pomoć i njega i troškovi liječenja) po ovom štetnom događaju tužitelj potražuje naknadu u iznosu od 4.000,00 kn. Prilikom predmetne prometne nesreće došlo je i do oštećenja motornog vozila vrste MI, marke i tipa SUZUKI SWIFT, registarskih oznaka VŽ425MM, kojim je predmetne zgode upravljao tužitelj, a koje motorno vozilo je u vlasništvu tužiteljice Ivane Benjak. Budući da je zbog oštećenja na predmetnom motornom vozilu nastala totalna šteta, tužiteljica Ivana Benjak s te osnove potražuje naknadu imovinske štete u iznosu od ukupno 20.000,00 kn, budući da je to iznos vrijednosti tužiteljčinog motornog vozila prije nastanka predmetne štete na istom, uz odbijanje vrijednosti spašenih dijelova. Tužitelji su prije pokretanja ovog postupka tuženiku dana 30.6.2021. uputili odštetni zahtjev za naknadu predmetne imovinske štete, a koji je zahtjev tuženik u svojem dopisu od dana 6.10.2021. i dana 26.10.2021. cijenio kao pravno neosnovan, pa su stoga tužitelji bili primorani pokrenuti ovaj sudski postupak radi naknade predmetne imovinske i neimovinske štete nastale uslijed isključive odgovornosti osiguranika tuženika u opisanom štetnom događaju.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je prigovorio mjesnoj nadležnosti ovoga suda u odnosu na tužiteljicu Ivanu Benjak te je predložio da se predmet u odnosu na tužiteljicu razdvoji i ustupi stvarno i mjesno nadležnom sudu. U cijelosti je osporio činjenične navode tužbe po pitanju dinamike nastanka iste, kao i navode da je na cestu iznenada istrčala divlja životinja iz lovišta osiguranika tuženika. Iz dostavljene potvrde policije Korenica uopće nije utvrdiva dinamika štetnog događaja, a nesporno je kako divlja životinja nije pronađena na licu mjesta te je sporno je kako je uopće došlo do štetnog događaja. Isto tako, tuženik osporava odgovornost i pasivnu legitimaciju. Navodi da nije dokazano da bi se radilo o naletu na divljač iz lovišta osiguranika tuženika obzirom divljač nije pronađena na mjestu štetnog događaja niti je iz potvrde policije utvrdivo da je do štete došlo unutar lovišta i kojeg; radi li se uopće o lovoovlašteniku koji je obuhvaćen policom osiguranja. Teret dokaza svih pretpostavki odgovornosti za štetu je na tužitelju, s tim da je isti sa sigurnošću dužan dokazati sve pretpostavke odgovornosti za štetu, kao i pasivnu legitimaciju tuženika, budući se ne radi o općepoznatoj činjenici sukladno odredbi čl. 221. st. 4. ZPP-a. Tuženik osporava odgovornost za štetu i iz razloga s to šteta na vozilu tužitelja nije nastala zbog

provođenje lova. Navodi da odredba čl. 80. Zakona o lovstvu predstavlja specijalni propis koji se primjenjuje u konkretnom slučaju s obzirom na činjenične navode tužbe prema kojima postoji odgovornost lovoovlaštenika. Navodi da novi Zakon o lovstvu koji je na snazi od 17. studenoga 2018. godine tj. koji je bio na snazi u vrijeme predmetne nezgode 27.06.2021. godine, izrijekom sadrži i takvu odredbu (čl. 76. st. 2.), pa se isti primjenjuje u konkretnom slučaju, a ne opći propis. Nadalje, nesporno je da se u vrijeme nezgode nije provodio lov, pa nema zakonskih pretpostavki za odgovornost tuženika kao osiguratelja lovoovlaštenika. Stoga, da kad je Zakonom o lovstvu određeno da odgovornost za štetu na vozilu do koje je došlo zbog naleta divljači snosi prvenstveno vozač (ukoliko nije prilagodio brzinu kretanja uvjetima na cesti, tako da pravovremeno može postupiti po prometnom pravilu ili znaku) dok je odgovornost lovoovlaštenika uvjetovana provođenjem lova, a koji se u konkretnom slučaju nije provodio, to ne postoji odgovornost I-tuženika za naknadu štete. Također, nesporno je kako ceste nisu dijelovi lovišta i osiguranik tuženik istim ne gospodari, pa nema odgovornosti lovačkog društva za štetu nastalu na javnoj cesti. Takav stav zauzima i ŽS u Puli u presudi GŽ-2327/15 od 14.06.2017. Stoga tuženik ističe kako se na predmetni događaj ima primijeniti Zakon o cestama („Narodne novine“ broj 84/11., 22/13., 54/13., 148/13. I 92/14 – u nastavku teksta Zakon o cestama) koji u čl. 50. st. 1. navodi: „Za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara se po osnovi krivnje.“ S obzirom na znatna oštećenja na vozilu II tužiteljice, tuženik ističe da tužitelj/vozač nije prilagodio brzinu kretanja stanju i uvjetima na kolniku, radi čega odgovornost za nastalu štetu postoji na strani vozača. Naime, da je vozač u konkretnom slučaju vozio u okviru dopuštene brzine kretanja, istom ne bi trebala nikakve reakcija jer bi životinja prošla pored vozila, a ukoliko bi ipak došlo do kontakta, šteta bi zasigurno bila manja. Dakle, prekoračenje brzine kretanja utjecalo je i na visinu štete, pa se u tom odgleda odgovornost vozača koji je upravljao predmetnim vozilo. Oспорava i visina štete na vozilu tužitelja imajući vidu cijenu novog vozila, amortizacije vozila, datum prve registracije 2007. godine, broj prijeđenih kilometara, ponudu i potražnju, odnosno kretanje cijena na tržištu itd. Oспорava uzročnu vezu između tegoba opisanih u dostavljenoj medicinskoj dokumentaciji i šetnog događaja od 27.06.2021. god. Prema potvrdi policije Korenica u šetnom događaju nije bilo ozlijeđenih osoba te medicinski nalazi koji su datirani od 06.07.2021. god. se ne mogu dovesti u vezu s istim. Nadalje, iz medicinske dokum. (MSCT vratne kralježnice) su razvidne znatne degenerativne promjene, a koje su uzrok zdravstvenih tegoba kod I tužitelja. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Na pripremnom ročištu tuženik je povukao prigovor mjesne nenadležnosti ovoga suda i prijedlog za razdvajanje spisa pa je isto povlačenje utvrđeno raspravnim rješenjem.

4. U dokaznom postupku sud je pročitao potvrdu Policijske uprave ličko-senjske, postaja granične policije Korenica od 5. srpnja 2021., odgovor tuženika na zahtjev tužitelja, presliku iskaznice za fizikalnu terapiju, pročitana je medicinska dokumentacija tužitelja Gorana Benjaka dostavljena uz tužbu, preslika prometne dozvole, izvid štete, cjenik Schanzovog ovratnika, prigovor tužitelja na odluku tuženika, polica osiguranja od odgovornosti osiguranika davatelja prava lova i lovovlaštenika u Republici Hrvatskoj, cjelokupni spis Policijske uprave ličko-senjske, postaja granične policije Korenica broj 511-04-08/06-O-77/2021, provedeno je biološko vještačenje, prometno-tehničko i medicinsko vještačenje, pročitani su nalazi sudskog vještaka Centra za

forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić", pribavljena je dokumentacija izvida štete na vozilu, pregledane su fotografije oštećenja vozila, pročitane su nalaz i dopuna nalaza sudskog vještaka za cestovni promet, vozila i plovila, prof. Stanka Divjaka, medicinski zdravstveni karton tužitelja Gorana Benjaka, nalaz i mišljenje i očitovanja sudskog vještaka mr. sc. Želimira Bodlaja dr. med., putem Općinskog suda u Gospiću zamolbeno je saslušan svjedok Branimir Plečko, te su saslušane stranke i sudski vještak mr.sc. Želimira Bodlaja, dr. med. Sud je odbio kao nepotreban dokaz da se od Bepo promet d.o.o. zatraže podaci predloženi u odgovoru na tužbu, a kao neosnovan je odbio prijedlog tužitelja za novim medicinskim vještačenjem.

5. Na temelju članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje u tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci.

6. Nesporno je u ovom postupku da je tužitelj upravljao vozilom tužiteljice Ivane Benjak i da je na državnoj cesti 27. lipnja 2021. u mjestu Udbina navedeno vozilo oštećeno.

7. Sporna je među strankama pasivna legitimacija tuženika, odnosno njegova odgovornost za štetu, dinamika nastanka štetnog događaja, uzročno posljedična veza kako je opisuju tužitelji, odnosno da li je došlo do nastanka štete na vozilu naletom na divljač od strane tužitelja, da li je postojao doprinos vozača nastanku štete, da li je tužitelju Goranu Benjaku povodom tog događaja nastala imovinska i neimovinska šteta te visina imovinske i neimovinske štete.

8. Predmet spora je potraživanje pravične novčane naknade neimovinske štete i imovinske štete tužitelja Gorana Benjaka u iznosu od 4.778,02 EUR (36.000,00 KN, od toga 4.000,00 kn se odnosi na imovinsku štetu, a ostatak na neimovinsku štetu) te imovinske štete u iznosu od 2.654,46 EUR (20.000,00 KN) nastale na vozilu tužiteljice Ivane Benjak uslijed štetnog događaja 27. lipnja 2021.

9. Odredbom čl. 8. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22; dalje: ZOO) propisano je da se svatko dužan suzdržati od postupka kojim se drugome može prouzročiti šteta. Nadalje, prema čl. 1045. st. 1. ZOO onaj tko drugome prouzroči štetu, dužan je tu štetu naknaditi ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Odredbom čl. 1046. st. 1. ZOO određeno je da je, između ostalog, šteta umanjeње nečije imovine. Zakonom predviđene pretpostavke odgovornosti za štetu su štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza između štetne radnje i štete i protupravnost.

10. Odredbom članka 1063. Zakon o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 - dalje ZOO) propisano je da se za štetu nastalu u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, a odredbom članka 1064. ZOO propisano je da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik. Odredbom članka 1067. st. 1. ZOO propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti,

izbjeći ili otkloniti, st.2. ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti.

11. Nakon dostave nalaza i mišljenja sudskog vještaka Centra Ivan Vučetić koji je proveo biološko vještačenje izuzetih dlaka sa vozila na mjestu predmetne nesreće, a iz kojeg proizlazi da dostavljene dlake potječu od jelena ili srne tuženik više nije osporavao da je u prometnoj nesreći vozilo tužitelja naletjelo na srneću divljač, dok je ostao kod svih ostalih ranije iznesenih prigovora.

12. Tužiteljica Ivana Benjak u svom iskazu je navela da se vezano za predmetni događaj sjeća da ju je tužitelj nazvao ujutro oko 6 sati kritičnog dana negdje krajem 6. mjeseca i rekao joj da je stradao na cesti, da je naletio na životinju i da se to desilo oko 3 sata ujutro, te je nesuvislo pričao i zvučao je potreseno i nepovezano. Bio je na putu po njihovo zajedničko dijete u Makarsku gdje je ono bilo u košarkaškom kampu te su se dogovarali na koji način će prevesti automobil nazad jer auto nije bio u voznom stanju. Tužitelj je angažirao servis koji je onda prevezao i automobil i njega do Varaždina. Sjeća se da je najprije nakon toga tužitelj nosio Shanzov ovratnik i tada nije mogao uopće voziti auto te mu je bila potrebna pomoć oko svakodnevnih stvari i u tome mu je i ona pomagala te je osim toga preuzela cjelokupnu brigu o njihovom djetetu. Njihovo dijete je tada bilo staro 12 godina i živjeli su odvojeno, no imaju korektan odnos i u svemu si pomažu pa mu je tako pomagala oko stvari koje nije mogao izvršavati kao što su kuhanje, odlasci u dućan, nabavke bilo kakve vrste, vožnja ako je bilo potrebno nešto prevesti i sve obaveze oko djeteta. Takvo stanje je trajalo i više mjeseci time da se tužitelj na jake bolove žalio unutar mjesec dana od samog događaja iako su bolovi i kasnije trajali pa tako i danas zna reći da ima bolove, a ona je sigurna da je to sve povezano sa tim događajem. U vrijeme kada su mu trajali ti jači bolovi oni bi se naročito javljali kod dužeg stajanja ili dužeg sjedenja, a u početku se žalio i na nemogućnost spavanja i sjedenja. Tužiteljica svjedoči da vidi kako tužitelja boli kod određenih pokreta te da se radi o nepovratnim posljedicama upravo od te prometne nesreće, iako je on inače osoba koja se ne žali. Osim nje u tom periodu su mu pomagali i prijatelji, a na fizikalne terapije ga je vozila ona ili netko od njegovih prijatelja, tako da bi se izmjenjivali, time da ga je više puta i čekala da završi sa terapijama. Prije ove prometne nesreće tužitelj se u slobodno vrijeme bavio redovitim odlascima u teretanu, bavio se i košarkom i vožnjom bicikla, te nogometom, izrazito je sportski tip, no nakon nesreće on je zbog bolova odustao od svih tih aktivnosti, te sada ima određene vježbe koje može izvoditi. Navela je da je tužitelj izrazite bolove osjećao i tijekom fizikalnih terapija i nakon samih terapija kada bi se osjećao dodatno iscrpljeno pa mu je tada naročito trebala pomoć.

13. Iz iskaza tužitelja Gorana Benjaka vezano za predmetni događaj proizlazi da je bio na putu prema Makarskoj po sina, no u vožnji na putu između Korenice i Udbine oko 3 sata ujutro na cestu su izletjele tri košute te je jednu udario automobilom. Bio je u izrazitom šoku te se zaustavio i išao pogledati gdje se nalazi divljač, no iste više nije bilo te je nazvao policiju koja je izašla na lice mjesta i obavila očevid. Bio je jako uznemiren i zabrinut za to tko će pokupiti njegovo dijete u Makarskoj kao i za stvari koje su mu se nalazile u autu - laptop i televizor i druge stvari koje su planirali koristiti na daljnjem godišnjem odmoru no uspio je putem poznanstva dogovoriti vučnu službu iz Varaždina da preveze njega i automobil. Sljedeći dan nakon što se dovezao

u Varaždin, budući da je osjećao bolove u vratu i leđima, otišao je kod liječnice obiteljske medicine koja ga je uputila na hitnu kirurgiju gdje je obavio snimanje na rendgenu. Radiolog da je očitao nalaz i sumnjao na prijelom pa je bio poslan i na CT, a nakon toga su ga smjestili u invalidska kolica i stavili mu Shanzov ovratnik i zabranili mu svako micanje i kretanje. Nakon što je neurokirurg očitao CT nalaz bio je otpušten iz bolnice te je tužiteljica Ivana Benjak došla po njega. Shanzov ovratnik nosio je oko 10 dana i to čitavo vrijeme su mu pomagali i tužiteljica Ivana i njegovi prijatelji jer nije mogao obavljati sve svakodnevne aktivnosti. Kad mu je skinut Shanzov ovratnik obavio je fizikalne terapije te se nakon toga pokušao uključiti u normalan život no i danas osjeća bolove i to kod vožnje, tako da nakon nekog vremena počinje osjećati bolove u vratu te se ne može okrenuti posve u lijevu stranu kad je to potrebno u prometu. U vrijeme kada je obavljao fizikalne terapije živio je na adresi Miroslava Krlježe i u bolnicu nije odlazio pješke već bi ga na terapije vozili ili Ivana ili netko od prijatelja. Prilikom očevida u policijskom zapisniku naveo je da nema nikakve ozljede jer je bio u stanju šoka i s obzirom na to da je mogao hodati smatrao je da nema nikakve ozljede. Izrazite bolove imao je za vrijeme fizikalnih terapija i to i tijekom vježbi i tijekom masaže što je sve trajalo tri tjedna nakon same nesreće. Naveo je da je imao velikih problema sa spavanjem jer se nije mogao namjestiti na manje bolan položaj, a i danas s time ima problema, no s vremenom su se bolovi smanjivali. Međutim, i sada ponekad trpi bolove, tako je prošle godine u dva navrata imao ukočenje vrata do te mjere da je išao kroz deset dana na injekcije protiv bolova kod liječnika, te smatra da to sve ima veze sa predmetnom prometnom nesrećom. Što se tiče obavljanja fizičkih aktivnosti prvih tjedan dana nakon same nesreće izbjegavao je sve fizičke aktivnosti naročito dizanje jer mu je to bilo bolno, pa su mu tako Ivana i prijatelji pomagali kod kuhanja, peglanja, pranja veša i odlaska u nabavu u dućan. Tada je kao i danas radio kao pravnik u Addiko banci te je imao i mogućnost rada od kuće radi čega nije koristio nikakvo bolovanje, a to i stoga što je tada bio na godišnjem odmoru, te je koristio dakle rad od kuće za vrijeme oporavka. Radio je putem kompjutera tako što bi mijenjao položaje tijela da može izdržati. Prije štetnog događaja nije imao nikakve povrede dok danas također ima bolove najviše kod duže vožnje u autu, kod dužeg stajanja ili kod promjene vremena. Prilikom trenutnog događaja doživio je i jaki strah te je bio prvo u stanju šoka tolikog da mu je trebalo jedno vrijeme da dođe k sebi, a kasnije se uplašio za svoje zdravlje u trenutku kada su ga u bolnici smjestili u invalidska kolica jer se bojao kakav će biti ishod toga i da li će biti u mogućnosti uopće normalno funkcionirati. I danas osjeća nelagodu kada prolazi kroz šumu i slično ili kad se vozi za vrijeme sumraka ili svitanja, te se i dalje boji da će nešto iskočiti na cestu, a u periodu od predmetne prometne nesreće pa do 2025. nije pretrpio nikakve traume. Potvrdio je sve navode tužiteljice naročito u dijelu gdje navodi kojim se sportovima bavio prije nesreće, i to košarkom i nogometom dok je nakon nesreće odustao od toga svega iako se mnogo puta pokušavao vratiti, no u teretani više uopće ne radi nikakva dizanja jer ima bolove u vratu od toga, već radi samo vježbe za noge, a doma vježba kralježnicu i vježbe za stabilnost vrata.

14. Sud je ove iskaze našao uvjerljivim i logičnim te ih je u većem dijelu prihvatio jer su iskazivali životno i dosljedno naročito vezano za okolnosti nastanka same prometne nesreće jer su u tom dijelu iskazi i podudarni sa materijalnim dokazima dok navode o tome da tužitelj ima zdravstvene teškoće i danas zbog nastupjelog događaja sud nije prihvatio o čemu će biti govora u kasnijem dijelu obrazloženja.

15. Iz iskaza svjedoka Branimira Plečka policijskog službenika koji je sastavio zapisnik o očevidu saslušanog putem Općinskog suda u Gospiću proizlazi da se svjedok ni nakon predočavanja zapisnika o očevidu ne može sjetiti predmetnog događaja, te da su takvi događajima području za koje je nadležan gotovo svakodnevni. U tim situacijama da je uobičajeno da se po dojavi izlazi na lice mjesta, da se uzimaju dokumenti od sudionika u nesreći, traži se divljač ako nije zatečena na cesti, da se kontaktira lovoovlaštenika i izuzimaju tragovi dlake ako je ima, a koja se zatim predaje u postaju. Sud je iskaz ovog svjedoka našao vjerodostojnim te iako se svjedok nije mogao sjetiti predmetnog događaja, što je i logično zbog vremenskog odmaka od nesreće i dana saslušanja, samom potvrdom da je sastavio zapisnik o očevidu isti doprinosi tvrdnjama tužitelja vezano za nastanak štetnog događaja.

16. Naime, uvidom u dostavljenu dokumentaciju i to potvrdu Policijske uprave ličko-senjske postaja granične policije Korenica od 5. srpnja 2021., presliku prometne dozvole, izvid štete, policu osiguranja od odgovornosti osiguranika davatelja prava lova i lovovlaštenika u Republici Hrvatskoj, cjelokupni spis Policijske uprave ličko-senjske, postaja granične policije Korenica broj 511-04-08/06-O-77/2021, nalaz sudskog vještaka Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić", fotografije oštećenja vozila, nalaz i dopunu nalaza sudskog vještaka za cestovni promet, vozila i plovila, prof. Stanka Divjaka utvrđeno je da je tužitelj Goran Benjak 27. lipnja 2021. oko 3,00 sati vozio osobni automobil marke Suzuki Swift, reg. oznaka VŽ425MM u vlasništvu tužiteljice Ivane Benjak kolnikom državnim cestom D1 općina Udbina, čvor Udbina te je vozilom naletio na srneću divljač koja je pretrčavala kolnik vozaču s lijeve strane na desnu stranu u odnosu na smjer kretanja tako da je ista udarila u automobil vozača pri čemu mu je nastala šteta na vozilu. Naime, iz nalaza biološkog vještačenja, koji je sud u cijelosti prihvatio kao stručan, a na isto niti stranke nisu imale prigovora, proizlazi da je dlaka izuzeta od strane policije prilikom očevida prometne nesreće životinjskog porijekla i pripada porodici Jelena. Iz zapisnika o očevidu proizlazi da se divlja životinja udaljila u smjeru šume, da je vlasnik iste Bepo promet d.o.o. te da je o događaju obavješten lovočuvar Lovačkog društva Bepo promet Mile Krznarić koji će izaći na lice mjesta s ciljem eventualnog pronalaska divljači.

17. Prema nalazu prometno tehničkog vještaka utvrđeno je da je u trenutku nastanka nesreće bila noć i da na mjestu nesreće nema javne rasvjete, da je kolnik ravan, a asfalt na kolniku je bio suh. Tužitelj da je vozio brzinom od 70 – 80 km/h, a ograničenje brzine na mjestu nesreće bilo je 80 km/h. Nadalje je utvrđeno da je 3600 m prije mjesta nesreće postavljen prometni znak "Divljač na putu" s dopunskom pločom "4000" te da kada bi kretanje divljači bilo 30 km/h, a srneća divljač može kretati se i do 50 km/h, vozač koji se kreće brzinom od 80 km/h ne bi imao nikakvu mogućnost niti početka reakcije kočenja, a nesreću bi vozač mogao izbjeći kočenjem da je brzina njegova vozila bila do 38 km/h ili kada bi životinja samo stajala na kolniku ili se kretala vrlo malom brzinom. U dopuni nalaza vještak je naveo da se za kretanje navedenom prometnicom državnim cestom D1 podrazumijeva korištenje dugih svjetala, a da bi se izbjegao nalet na životinju potrebno je voziti više od dvostruko manjom brzinom od dopuštene što se ne bi smatralo "normalnom" vožnjom pa da time ne bi mogao niti prevenirati nastalu štetu na vozilu. Stoga, da od vozača nije moguće očekivati da zbog prometnog znaka divljač na cesti smanjuje brzinu više od ograničenja naznačenog prometnim znakom, a da bi kretanjem puno manjom brzinom od ostalih vozila radi

izbjegavanja kontakta s životinjom mogao stvoriti dodatne probleme sebi i drugima u prometu.

18. Nadalje, iz nalaza proizlazi da je vrijednost vozila prije prometne nesreće iznosila oko 4.000,00 EUR, a da je nakon nesreće bila je potrebna zamjena prednjeg branika, ublaživača prednjeg donjeg i gornjeg branika, rešetke hladnjaka, lijeve i desne šarke, poklopac motora, brave poklopca motora, pokriva desnog fara za maglu, prednje lijeve obloge kućišta kotača, hladnjaka, lijevog držača branika, poklopca motora, lijevog fara i prednjeg lijevog blatobrana, te da je bio potreban popravak gornjeg i donjeg nosača prednjeg branika što da iznosi 9,4 sati rada limara i šest sati rada lakirera. Vještak je naveo da je vrijednost ukupnog spašenog dijela vozila 35,5 % od procijenjene vrijednosti vozila od 4.000,00 EUR pa kada se od tog iznosa oduzme navedeni postotak da preostaje iznos od 2.580,00 EUR što je iznos visine štete.

19. Tijekom postupka nespornim se našlo da je pravna osoba koja je predmetnog dana gospodarila lovištem Bepo promet d.o.o., kako to proizlazi iz podneska tuženika od 24. studenog 2025. Također, iz policijskog zapisnika s očevida proizlazi kako je vlasnik divljači Bepo promet d.o.o. pa se povezujući ove okolnosti zaključuje da je na području na kojemu je došlo do nesreće Bepo promet d.o.o. bio lovoovlaštenik. Iz dostavljene police osiguranja tuženika proizlazi da je ugovaratelj police Ministarstvo poljoprivrede, a da su osiguranici svi davatelji prava lova i lovoovlaštenici u Republici Hrvatskoj prema Središnjoj lovnoj evidenciji, a predmet osiguranja je osiguranje opće odgovornosti odnosno građanskopravna izvanugovorna odgovornost osiguranika za štetu od divljači zbog smrti, ozljede tijela ili narušavanja zdravlja te oštećenja ili uništenja stvari treće osobe uključujući štetu na motornom vozilu koja nastane uslijed naleta motornog vozila na divljač ili uslijed naleta divljači na motorno vozilo, a trećom osobom smatra se oštećena osoba u smislu građanskopravne izvanugovorne odgovornosti za štetu. Stoga iz svega navedenog proizlazi da je Bepo promet d.o.o. gospodario područjem lovoovlaštenik na području gdje je došlo do naleta na divljač te da je isti ujedno osiguranik tuženika pa je neosnovan prigovor pasivne legitimacije tuženika.

20. Odredbom članka 1063. Zakon o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 - dalje ZOO) propisano je da se za štetu nastalu u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, a odredbom članka 1064. ZOO propisano je da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik. Odredbom članka 1067. st. 1. ZOO propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, st.2. ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti.

21. Vezano za navode tuženika da šteta tužiteljima nije nastala zbog provođenja lova, a da bi temeljem čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu lovoovlaštenik odgovarao za štetu ako je šteta nastala provođenjem lova na njegovom lovištu pri čemu da je nesporno da se u trenutku nastanka nesreće nije obavljao lov pa da stoga lovoovlaštenik nije niti odgovoran, kao i vezano za navod da ceste nisu dijelovi lovišta i osiguranik tuženika

istim ne gospodari pa da nema odgovornosti lovačkog društva za štetu na javnoj cesti, valja reći sljedeće.

22. Činjenicu da se u vrijeme i na mjestu predmetne prometne nesreće nije obavljao lov tužitelji nisu tijekom postupka osporavali radi čega je sud odbio dokazni prijedlog da se od Bepo promet d.o.o. zatraži podatak o tome kao nepotreban s obzirom na to da se u parničnom postupku dokazuju samo sporne činjenice. Nesporno je da se u trenutku nastanka nesreće nije obavljao lov i da je do naleta divljači na motorno vozilo došlo na mjestu izvan lovišta. Naime, notorna je činjenica da prometnica ne može predstavljati mjesto lovišta, no tuženik pogrešno navodi da lovoovlaštenik odgovara samo za štetu nastalu isključivo unutar lovišta. S obzirom na to da se divljač smatra opasnom stvari, za istu odgovara njen imatelj, odnosno onaj kojemu je ona dana upravljanje (čl. 1066. st. 1. ZOO), a to je u konkretnom slučaju upravo osiguranik tuženika. Divljač je sukladno čl. 3. Zakona o lovstvu dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i ima njezinu osobitu zaštitu, no to ujedno znači da za štetu od divljači odgovara osoba koja je stekla pravo lova na temelju zakupa ili koncesije (lovoovlaštenik). Kako je tijekom postupka utvrđeno da je upravo osiguranik tuženika gospodario lovištem koje se nalazi na području na kojem se nalazi i prometnica na kojoj je došlo do naleta na divljač, odnosno da je divljač potekla iz lovišta kojim isti gospodari, odgovoran je za štetu koja je nastala zbog naleta divljači, osim u slučaju da dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti (viša sila), ili da je šteta nastala isključivom radnjom oštećenika ili treće osobe, ili ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete, kada se vlasnik oslobađa odgovornosti. Lovačko društvo, odnosno pravna osoba koja upravlja lovištem u kojem je divljač živjela odgovara za štetu po načelu objektivne odgovornosti sukladno odredbi čl. 1063. i 1064. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/15, dalje: ZOO).

23. Dakle, odgovornost lovoovlaštenika je objektivna odgovornost, po načelu kauzaliteta. Stoga je tuženik u tijeku prvostupanjskog postupka bio dužan dokazati da u konkretnom slučaju postoji neki od ekskulpacijskih razloga iz članka 1067. ZOO-a za (potpuno ili djelomično) oslobođenje od odgovornosti, no isto nije učinio.

24. Vezano za navode tuženika da se, s obzirom na to da je prometna nesreća nastala na javnoj cesti ima primijeniti Zakon o cestama koji u članku 50. st. 1. propisuje da se za nastalu štetu od naleta divljači odgovara po osnovi krivnje, ističe se da je stavkom 2. ovog članka propisano da pravna osoba koja upravlja cestom odnosno koncesionar odgovara za štetu iz st. 1. tog članka nastalu na javnoj cesti, ukoliko javna cesta, na zahtjev lovoovlaštenika nije označena prometnom signalizacijom i opremom prema posebnim propisima. Dakle, istim člankom se uređuje odgovornost za štetu od naleta divljači pravne osobe koja upravlja javnom cestom, te je istim uređeno da ta pravna osoba odgovara po osnovi krivnje ako nije postavila odgovarajuću signalizaciju. U konkretnom slučaju, kako je to već navedeno, javna prometnica je imala postavljeni znak Divljač na cesti i dopunski znak 4 000 m pa prema tome ovdje izostaje odgovornost pravne osobe koja upravlja cestom jer je u mjeri u kojoj je to moguće osigurala predmetnu dionicu na način da pravovremeno upozori vozače od mogućih naleta divljači.

25. Kako je tijekom postupka utvrđeno, predmetna prometna nesreća nastala je na području koje nije lovište, no osiguranik tuženika djeluje na geografskom području koje obuhvaća i mjesto gdje se dogodila predmetna prometna nesreća te je divljač na koju je naletjelo vozilo tužiteljice, a kojim je upravljao tužitelj, došla iz područja lovišta osiguranika tuženika.

26. U konkretnom slučaju šteta je nastala od naleta osobnog vozila tužiteljice kojim je upravljao tužitelj na divljač, a koja se nesreća, uzevši u obzir brzinu kretanja vozila i divljači, nije mogla izbjeći, time da je divljač izašla iz lovišta kojim gospodari osiguranik tuženik na cestu koja nije lovište. Sud je cijenio da u vrijeme nastanka prometne nezgode tuženik nije provodio nikakve aktivnosti (npr. lov). No, divljač u pokretu koja se kreće na cesti kojom se prometuje predstavlja opasnu stvar u smislu odredbe članka 1045. stavka 3. ZOO, u kojem slučaju da bi se vlasnik stvari ili osoba kojoj je stvar povjerena na čuvanje oslobodio odgovornosti, na njemu je teret dokazivanja ostvarenja pretpostavki propisanih člankom 1067. ZOO. 45. Slijedom navedenog, kako tuženik nije dokazao ostvarenje pretpostavki iz citirane odredbe zakona, sud je utvrdio osnovanost tužbenog zahtjeva u pogledu odgovornosti osiguranika tuženika.

27. Glede visine tužbenog zahtjeva ističe se da je sudski vještak u prometno tehničkom vještačenju našao da vrijednost visine štete na vozilu iznosi 2.580,00 EUR pa je to ujedno iznos imovinske štete na vozilu na koji je sud obvezao tuženika da podmiri tužiteljici Ivani Benjak, dok je sa preostalim iznosom od 74,46 EUR tužbeni zahtjev tužiteljice odbijen kao neosnovan budući da isti nije dokazan.

28. Na temelju do sada iznesenog, kao i na temelju dostavljene medicinske dokumentacije te medicinskog vještačenja sud je utvrdio da je u predmetnom događaju tužitelju Goranu Benjaku nastala imovinska i neimovinska šteta. Nalazu i mišljenju medicinskog vještaka Želimira Bodlaja, tuženik nije prigovarao dok su tužitelji istaknuli prigovore.

29. Iz nalaza i mišljenja mr.sc. Želimira Bodlaja dr. med. od 20. svibnja 2025. proizlazi da je tužitelj Goran Benjak u prometnoj nesreći 27. lipnja 2021. zadobio ozljedu, da je zbog bolova 28. lipnja 2021. pregledan u Općoj bolnici Varaždin, gdje da mu je postavljena dijagnoza trzajna ozljeda vratne kralješnice koja da je postavljena nakon kliničkog pregleda, RTG i CT obrade, da mu je izvršena imobilizacija vrata, Schanzovim ovratnikom uz preporuku mirovanja i uzimanja analgetika, te da mu je nakon pregleda neurokirurga 6. srpnja 2025. preporučeno skidanje Schanzovog ovratnika i fizikalna terapija koju je tužitelj obavio 25 puta. Kontrolne preglede obavio je 2. i 13. kolovoza 2025. kod fizijatra, a 7. rujna 2025. kod neurokirurga te taj dan navodi kao završetak liječenja ozljede iz štetnog događaja. Vještak je s obzirom na karakter ozljede, tijekom liječenja i klinički status po specijalistima utvrdio da je tužitelj trpio fizičke bolove i to jakog intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 8 dana, slabog intenziteta 1 mjesec, zatim da je pretrpio primarni strah jakog intenziteta kratkotrajno, sekundarni strah jačeg intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 8 dana i slabog intenziteta 1 mjesec. U nalazu je vještak naveo da je nakon štetnog događaja tužitelju bila potrebna tuđa nestručna pomoć u trajanju od ukupno 9 dana po 1,5 sata dnevno i to radi bolova, potrebe za mirovanjem i zbog imobilizacije vratne kralješnice Schanzovim ovratnikom. Iz nalaza vještaka proizlazi da se radi o lakšoj tjelesnoj ozljedi

i da kod tužitelja nisu zaostale posljedice koje bi umanjivale njegovu opću, životnu i radnu sposobnost.

30. Na ovakav nalaz tužitelji su prigovorili u podnesku zaprimljenom 10. srpnja 2025. navevši da je nalaz vještaka oskudan pa da se ne može ispitati, te da ne odgovara podacima odnosno dijagnozama iz tužiteljeve medicinske dokumentacije iz koje da je vidljivo da je tužitelj u nesreći zadobio frakturu spinosnog nastavka C3 kralješka koja je utvrđena MSCT nalazom. Osim toga da mu je postavljena dijagnoza cervikobrakijalnog sindroma i prijelom ostalih specificiranih vratnih kralješaka. Unatoč tome da je vještak kao jedinu dijagnozu utvrdio trzajnu ozljedu vratne kralješnice. Tužitelji prigovaraju da vještak tužitelja nije pregledao, ali da je ipak zaključio da kod tužitelja nisu zaostale nikakve posljedice, a da su posljedice nesreće vidljive već i iz samog zdravstvenog kartona tužitelja iz kojeg da je vidljivo da i danas trpi posljedice nesreće, pa da je tako početkom 2025. godine zbog bolova u ramenu dobio ukupno 10 injekcija protiv bolova. Ističe da tužitelj bez svakodnevnog prilagođenog i ciljanog vježbanja ne može normalno funkcionirati, te da mu problem najviše predstavlja vožnja automobilom jer za vrijeme duže vožnje osjeća bolove u vratu i neugodno probadanje. Navodi da je doživio dva puta totalno ukočenje vrata i svaki put dobio po 10 injekcija i tablete protiv bolova što da je očito povezano sa prethodno opisanim tegobama, da je tužitelj prestao odlaziti u teretanu što je do ozljede prakticirao, a sve zbog bolova u vratu. Osporava i vještakovu ocjenu intenziteta i trajanja zadobivenih bolova, strahova i tuđe pomoći i njege, te da je tužitelj barem za vrijeme od 25 dana koliko je vršio fizikalnu terapiju trpio bolove srednjeg, a ne slabog intenziteta, a tek nakon toga da bi se moglo raditi o bolovima slabog intenziteta. Navodi da to proizlazi i iz nalaza neurokirurga od 7. rujna 2021. gdje da je naveden da su bolovi još prisutni, ali manjeg intenziteta. Osporava i da bi tužitelj koristio tuđu pomoć i njegu samo 9 dana po sat i pol jer je nakon tih 9 dana tek krenuo na fizikalnu terapiju na koju da se nije vozio sam ni u jednom smjeru, a za što je bilo potrebno najmanje 3 sata dnevno.

31. Tužitelji su također u podnesku od 26. kolovoza 2025. predložili da se medicinsko vještačenje povjeri drugom vještaku jer da između ostaloga imenovani vještak više nije na popisu stalnih sudskih vještaka Ministarstva pravosuđa i uprave, dok su podneskom od 20. listopada 2025. zatražili njegovo izuzeće, o čemu je sud donio rješenje broj Pn-14/2022 od 17. ožujka 2026. te je odbio zahtjev tužitelja.

32. U očitovanju sudskog vještaka zaprimljenom 7. listopada 2025. na prigovore tužitelja vještak je naveo da ostaje u cijelosti kod svojeg nalaza, da zbog okolnosti u kojima je došlo do prometne nesreće da promjena brzine kretanja vozila kod takvog naleta nije bila dovoljna da se kod zdrave osobe normalne konstitucije i životne dobi od 45 godina zadobije prijelom vratnog kralješka, pri čemu naglašava da je tužiteljev auto ostao na cesti i nije se prevrtao, da nalet nije bio frontalni već ekscentričan, te da biomehaničko opterećenje na kralješnicu nije bilo dovoljno veliko da bi izazvalo ozljedu takve vrste na koju upućuje tužitelj Goran Benjak. Zatim je naveo da je mišljenje o dijagnozi postavljenoj tužitelju odredio prema načinu provedenog liječenja iz koje proizlazi da se ne radi o prijelomu jer da bi u slučaju frakture imobilizacija trajala puno duže, te tužitelj ne bi bio upućen tako rano na fizikalnu terapiju. Navodi da je točno da je radiolog u svom nalazu postavio sumnju na prijelom trnastog nastavka 3. vratnog kralješka, no da je to ostalo na sumnji budući da niti jedan liječnik kasnije nije našao potrebu za dodatnom obradom. Iz svoje prakse, literature i udžbenika, da proizlazi da

svaki prijelom kosti akutno dovodi do jakih bolnih senzacija naročito kod dijelova tijela kao što je vratna regija, pa pacijenti sa takvom ozljedom, frakturom, sami traže urgentnu liječničku pomoć, dok da iz policijskog zapisnika koji prileži spisu ovoga predmeta da proizlazi da je tužitelj sam naveo da nije zadobio tjelesnu ozljedu, niti da mu je potrebna liječnička pomoć. Naveo je da tužitelja nije pregledao prije davanja nalaza i mišljenja jer da bi klinički pregled pacijenta sa trzajnom ozljedom vratne kralježnice koju je doživio prije 4 godine bio beskoristan, a osim toga da u nalazu fizijatra od 13. kolovoza 2021. stoji da pacijent kretnje vratom uredno izvodi iz čega da proizlazi da nisu zaostale trajne posljedice, a da prema simptomima zabilježenim od strane kirurga 28. lipnja 2021. da se zadobivena ozljeda prema QTF klasifikaciji može svrstati u I/II stupanj, a da ozljede tog stupnja nakon provedenog liječenja ne ostavljaju trajne posljedice. Vještak također navodi da iz zdravstvenog kartona tužitelja proizlazi da je 29. lipnja 2021. od liječnika zapisano da pacijent ne treba bolovanje – rad od kuće, te da pretpostavlja da se radi o radu na računalu, pa da ako je osoba sposobna da puno radno vrijeme radi na računalu da tada sigurno bolovi nisu takvog intenziteta kao što to navodi tužitelj. Također smatra da je ispravna i njegova ocjena potrebe za tuđom njegom i pomoći tužitelju ako je tužitelj bio u stanju raditi puno radno vrijeme. Vještak navodi da smatra da je tužitelj na fizikalne terapije mogao odlaziti i pješke, sam, te da mu za to nije bila potrebna tuđa pomoć i njega. U podnesku od 27. studenoga 2025. vještak dodaje da činjenica da tužitelj nije koristio bolovanje, niti godišnji odmor, niti slobodne dane, govori o tome da nije doživio prijelom u području vratne kralježnice jer bi u tom slučaju sigurno koristio neki od tih načina poštede.

33. Na ročištu 3. rujna 2026., na kojem je tužitelj naveo kako njegova adresa nije ona navedena u tužbi već Miroslava Krleže I/II Varaždin, pri usmenom saslušanju sudski vještak mr.sc. Želimir Bodlaj dr. med. je naveo da se kod upisa šifre dijagnoze (s obzirom na to da iz dostavljene medicinske dokumentacije kako to stoji na listu 14, 18, 19 i 21 spisa) zna navesti dijagnoza koja nije identična stvarnoj dijagnozi te se ista prepisuje u daljnjim nalazima, a ta se prva šifra uzima na temelju kliničkog nalaza i RTG pregleda, no da iz dostavljene medicinske dokumentacije nigdje ne stoji decidirano u otpusnom pismu da bi se kod tužitelja radilo o dijagnozi prijeloma što je ključno kako bi se ustanovilo o kakvoj se ozljedi doista i radilo. Naveo je da u konkretnom slučaju nije bilo prijeloma jer to ne proizlazi iz dostavljene dokumentacije, a da se radi o trzajnoj ozljedi vrata zaključio je i iz načina na koji je tužitelj bio liječen budući da bi u slučaju prijeloma liječenje bilo dugotrajnije i drugačije. Naveo je da bi ocjena doživljenih bolova kod tužitelja bila drugačija u slučaju da je ustanovljen prijelom jer bi bolovi sigurno bili duži, no čak i da je ustanovljen prijelom trnastog kralješka ocjena smanjenja životne aktivnosti ne bi bila drugačija budući da iz nalaza fizijatra proizlazi nakon učinjenih terapija da je vratna kralježnica funkcionalna što upućuje na to da nema zaostalih posljedica zbog ove ozljede. Smatra da, ako postoje bolovi kod tužitelja i dalje, da oni nisu u izravnoj vezi sa predmetnim događajem. Također, naveo je da njegova ocjena potrebe za tuđom pomoći i njegom ne bi bila drugačija ni da je tužitelj na terapije odlazio i sa neke druge adrese (u Varaždinu), a ne sa one kao što je navedena u spisu predmeta jer nošenje Shanzovog ovratnika ne ometa normalan hod i odlazak na fizikalne terapije. Nadalje je naveo da izraz fractura vertebrae cervicalis označava prijelom vratne kralježnice no da se kod takvog prijeloma obavezno nadodaje o prijelomu kojeg kralješka je riječ (C1 ili C2) od njih sedam pa takvu dijagnozu smatra olako postavljenom. Kada se vezano za akutnu bol poziva na literaturu i udžbenike navodi da je riječ o svakom ortopedskom i kirurškom udžbeniku

iz medicine, zatim da kod akutne traume nije moguće da se prijelom vratnih kralješaka ustanovi i mjesecima kasnije te da nije moguće da se takvi bolovi javljaju tri tjedna kasnije od traume već se u pravilu kod prijeloma takvi bolovi događaju odmah. Naveo je da latinski izraz arthralgia omeris znači bol u ramenu, te da se tužitelj prema medicinskog dokumentaciji u spisu nije žalio u bol na ramenu. Za slučaj kada bi se radilo o prijelomu vratnog kralješka naveo je da bi tužitelj Shanzov ovratnik nosio još barem tri tjedna te tek nakon zacjeljenja prijeloma da bi bio upućen na fizikalnu terapiju. Iz medicinske dokumentacije proizlazi da je neurokirurg tužitelju 10 dana nakon prometne nesreće (6. srpnja 2021.) preporučio skidanje Shanzovog ovratnika i upućivanje na fizikalne terapije.

34. Tužitelji su i nadalje ostali kod ranije izjavljenih prigovora na nalaz i mišljenje vještaka te nadodali da nije jasno kako prebivalište tužitelja ne utječe na opseg tuđe pomoći i njege (s obzirom na to da adresa tužitelja u vrijeme fizikalnih nije bila Krešimira Filića nego Miroslava Krleže, Varaždin), zatim da je vještak suprotno dokumentaciji i nalazu i mišljenju radiologa zaključio da se ne radi o prijelomu kralješka, da ni u slučaju prijeloma trnastog kralješka ne bi imao trajne posljedice, kao i to da i u osnovnom zdravstvenom kartonu i u dosadašnjim očitovanjima tužitelja jasno navedeno da se tužitelj nakon ozljede više puta javljao liječniku opće prakse radi bola u zglobov ramena, pri čemu je redovito dobivao injekcije odnosno blokade.

35. Usprkos prigovorima tužitelja, sud je našao nalaz i sva očitovanja vezano za isti sudskog vještaka objektivnim, stručnim i detaljno objašnjenim zbog čega je odbio prijedlog da se provede novo vještačenje. Okolnost da mr.sc. Želimir Bodlaj više nije na popisu stalnih sudskih vještaka nije od utjecaja na valjanost danog nalaza budući da sud nije ograničen jedino na listu stalnih sudskih vještaka pa može po potrebi angažirati i druge vještake koji nisu na toj listi, a imaju stručno znanje pri čemu se naglašava da je imenovani vještak i ranije bio imenovan stalnim sudskim vještakom za područje medicinske struke specijalnost – ortopedija i traumatologija rješenjem od 17. srpnja 2017., dok je prema navodima istog, sudskim vještakom prvi puta imenovan 1991. i od tada je svake četiri godine obnavljao imenovanje. Vezano za zahtjev za izuzeće sudskog vještaka sud je svoje razloge iz kojih je taj zahtjev odbio iznio u ranije citiranom rješenju.

36. Nadalje, sud je našao da je navod vještaka da je tužitelju liječenje završilo kontrolnim pregledom neurokirurga 7. rujna 2021., nakon kontrolnih pregleda fizijatra 2. i 13. kolovoza 2021. uz navode fizijatra – kretnje vratom uredno izvodi i neurokirurga - postignut zadovoljavajući oporavak, u skladu sa dostavljenom dokumentacijom. Vještak je dao dostatne razloge zašto smatra da je tužitelj zadobio lakšu tjelesnu ozljedu, a ne prijelom vratne kralježnice jer doista, osim iz uvodnog navoda glavna dijagnoza – prijelom ostalih specificiranih vratnih kralješaka, nespecificirana ozljeda vrata, cervikobrahijalni sindrom, sa brojem šifre iz pojedinih dokumenata povijesti bolesti tužitelja, u ni jednom nalazu ili otpusnom pismu nije decidirano navedeno da je tužitelj doživio prijelom vratne kralježnice te sud nalazi prihvatljivim objašnjenje da se radi o prepisanoj šifri dodijeljenoj pri zaprimanju pacijenta prije odrađene cjelokupne dijagnostike, te da ista šifra ne odgovara stvarnoj dijagnozi. Točno je da iz dostavljene medicinske dokumentacije slijedi da je postojala sumnja na suspektu frakturu spinoznog nastavka C3 kralješka (list 16). Međutim, s obzirom na tijek liječenja i oporavak tužitelja, kao i činjenicu da tužitelj nije neposredno nakon prometne nesreće

tražio hitnu medicinsku pomoć i nije koristio bolovanje, kao niti da je zbog navedene sumnje tužitelj upućen na daljnje preglede ili obrade, razumno je prihvatiti objašnjenje vještaka da se radilo o trzajnoj ozljedi vratne kralježnice jer da bi u slučaju prijeloma tijekom liječenja bio dugotrajniji i drugačiji, a bolovi tužitelja izraženiji radi čega bi tužitelj imao potrebu za liječenjem odmah po događaju.

37. Kako se dakle radilo o ozljedi koja je lakša tjelesna ozljeda sud prihvaća nalaz i u dijelu u kojem je vještak dao ocjenu trajanja bolova, a koja ocjena je dana na temelju medicinske dokumentacije i navedene dijagnoze kao i ocjenu potrebe za tuđom pomoći i njegom. U pogledu potonje, sud nalazi da je vještak valjano obrazložio da nije bilo potrebe za tuđom pomoći i njegom u vidu odlazaka na terapije jer da je tužitelj bio pokretan i da je uz nošenje Schanzova ovratnika mogao sam odlaziti na terapije radi čega da mu u tom pogledu nije bila potrebna pomoć druge osobe.

38. Što se tiče zaostalih posljedica i smanjenja životne aktivnosti, valja reći da je točno da prema nalazu fizijatra od 2. kolovoza 2021. isti navodi da pacijent osjeća bolove u ramenu, međutim iz daljnje medicinske dokumentacije ne proizlazi da je u tom smislu tužitelj upućen na bilo kakvu obradu ili utvrđivanje povrede od strane liječnika pa da bi se isto moglo povezati sa štetnim događajem. Iz zdravstvenog kartona proizlazi da je tužitelj, kako je to naveo i u iskazu, u siječnju 2025. (dakle tri i pola godine nakon prometne nesreće) doživio bol u ramenu radi čega je od 13. siječnja do 24. siječnja 2025. primao injekcije protiv bolova, međutim, s obzirom na nalaz vještaka i dostavljenu medicinsku dokumentaciju, nije utvrđena nikakva veza između šetnog događaja i navedenih tegoba tužitelja. Sud navode tužitelja da se radi posljedica prometne nesreće prestao baviti aktivnostima poput nogometa, košarke i odlaska u teretanu sud nije našao potkrijepljenim niti jednim drugim personalnim ili materijalnim dokazom pa s obzirom na mišljenje vještaka sud iste ne prihvaća kao vjerodostojne.

39. Stoga navode tužitelja da tegobe koje osjeća danas smatra isključivo posljedicama prometne nesreće sud ne može prihvatiti budući da nije dokazao uzročno posljedičnu vezu između šetnog događaja i navedenih zdravstvenih teškoća pa u tom smislu nije našao osnovanim njegov zahtjev po toj osnovi.

40. Budući da je u cijelosti prihvatio nalaze sudskih vještaka, sud utvrđuje da je tužitelj Goran Benjak u predmetnom šetnom događaju uslijed zadobivenih ozljeda opisanih u nalazu i mišljenju pretrpio bolove i strah onog intenziteta i u onom trajanju kako to navodi vještak, zbog čega je kod tužitelja došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i to do takve povrede koja opravdava dosudu pravične novčane naknade. Slijedom nalaza i mišljenja vještaka te svih ovdje navedenih okolnosti, kao i imajući u vidu Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda (dalje: Orijentacijski kriteriji) te pravno shvaćanje sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. kojim se mijenjaju navedeni Orijentacijski kriteriji na način da se iznosi naznačeni u Orijentacijskim kriterijima povećavaju za 50%, sud temeljem čl. 1100. st. 1. i st. 2. ZOO ocjenjuje djelomično osnovanim tužiteljev zahtjev s osnova pravične novčane naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti tužitelja na tjelesno i duševno zdravlje po kriteriju pretrpljenih fizičkih bolova u iznosu od 600,00 EUR, te straha u iznosu od 670,00 EUR, koji iznos je sud

odmjerio naročito uzevši u obzir navode vještaka o jačini, intenzitetu i trajanju pretrpljenih bolova i straha tužitelja, a i navoda samog tužitelja koji je pretrpio bolove i strah u trenutku događaja, a potom bolove tijekom liječenja te strah zbog ishoda liječenja kao i strah koji osjeća u prometu. Ukupno je na taj način utvrđen iznos pravične novčane naknade od 1.270,00 EUR koji iznos se uvećava za 50% pa isti iznosi 1.905,00 EUR.

41. Međutim, imajući u vidu nalaz i mišljenje vještaka, Orijentacijske kriterije VSRH-a, i stopu inflacije koja je prema podacima Državnog zavoda za statistiku dostupnim na web stranici <https://web.dzs.hr/calcinfl.htm> od srpnja 2021. do kolovoza 2026. iznosila 33,8 %, te odredbu iz čl. 1089. st. 2. ZOO prema kojoj se visina naknade štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja odluke, sud je tužitelju dosudio ove iznose uvećane za stopu inflacije pa tako iznos pravične novčane naknade iznosi 2.548,89 EUR. Stoga je sud prilikom odmjeravanja visine štete vodio računa o inflaciji posljednjih pet godina, kao i povećanju potrošačkih cijena, te je sve to uzeo u obzir prilikom procjene visine štete (tako i u sudskoj praksi izraženoj u odluci Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-3137/24 od 25. srpnja 2024.). Dio tužbenog zahtjeva koji prelazi preko navedenih iznosa koje je sud utvrdio osnovanim putem dokaznog postupka sud je odbio jer je isti neutemeljen i neosnovan. Tako, budući da je na ime pravične novčane naknade zbog neimovinske štete nastale Goranu Benjaku dosuđen u iznosu od 2.548,89 EUR preostali zatraženi iznos do 32.000,00 KN / 4.247,13 EUR koliko je tužitelj tražio po toj osnovi EUR je odbijen, odnosno za iznos od 1.698,24 EUR.

42. Vezano za zatraženi iznos imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege, sukladno nalazu sudskog vještaka kojeg je sud u cijelosti prihvatio, te nakon što je sud utvrdio trajanje potrebe za tuđom pomoći i njegom prema nalazu i mišljenju vještaka, sud je utvrdio visinu ove štete sukladno odredbi čl. 223. ZPP po cijeni jednog sata takve tuđe pomoći i njege pružane od strane nestručne osobe u iznosu od 25,00 KN / 3,318 EUR po satu sukladno zatraženom iznosu tužitelja, slijedom čega sud ocjenjuje osnovanim zahtjev tužitelja za naknadu te imovinske štete u iznosu od 46,48 EUR. Tom iznosu valja pribrojiti i trošak Schanzova ovratnika koji je tužitelj nesporno morao pribaviti, a dokaz o visini cijene tužitelji su dostavili uz tužbu te je cijena istog 186,00 KN / 24,49 EUR pa je prema tome ukupan iznos te imovinske štete 70,97 EUR. Sud nije tužitelju dosudio trošak prijevoza za odlazak na terapije jer tužitelj nije dokazao da bi mu taj trošak doista i nastao niti da je isti bio neophodan, a imajući u vidu nalaz vještaka. Stoga je sud odbio preostali dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na imovinsku štetu nastalu tužitelju Goranu Benjaku preko dosuđenog iznosa do iznosa od 4.000,00 KN / 530,90 EUR, odnosno iznos od 459,93 EUR kao neosnovan.

43. Budući da tuženik nije ispunio svoju novčanu obvezu po dospelju, dužan je tužitelju platiti i zatezne kamate (članak 29. stavak 1. ZOO-a), po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose kako je to tužbenim zahtjevom zatraženo.

44. Na dosuđeni iznos imovinske i neimovinske štete nastale tužitelju Goranu Benjak sud je dosudio zateznu kamatu od dana podnošenja tužbe odnosno od 31. siječnja 2022. (kako to proizlazi iz podataka u sustavu e-spis, a ne od 28. siječnja 2022. koji dan je naznačen u tužbi, a navodi se kao dan početka tijeka kamata u podnesku

od 15. studenog 2023.) do isplate sukladno čl. 1103. ZOO. Na dosuđeni iznos naknade štete po osnovi imovinske štete nastale tužiteljici Ivani Benjak dosuđena je zatezna kamata od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno od 30. lipnja 2021. do isplate, sukladno odredbi članka 12. stavka 4. Zakona o obveznom osiguranju u prometu („Narodne novine“ broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14).

45. Kako su tužitelji djelomično uspjeli u sporu, odluka o troškovima donesena je na temelju odredbe članka 154. st. 2. ZPP, odnosno razmjerno uspjehu u sporu. Tužitelji su s osnovom tužbenog zahtjeva uspjeli u cijelosti (100%), a u pogledu visine sa 69,96 %, pa konačni uspjeh tužitelja iznosi 84,98% ($100 \% + 69,96\% = 169,96\%$, $169,96 \% : 2 = 84,98 \%$), a tuženika 15,02%. Kada se od uspjeha tužitelja odbije uspjeh tuženika, proizlazi da je, a u skladu s odredbom čl. 154. st. 2. ZPP-a, tuženik dužan naknaditi tužiteljima 69,96 % troška koji je bio potreban za vođenje parnice.

46. Tužiteljima je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 275,00 EUR sukladno tbr. 8. st. 1., tbr. 40. (za zastupanje više osoba u iznosu u iznosu od 10%) te tbr. 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23 - dalje: Tarifa), trošak podnesaka od 15. studenoga 2023., 9. srpnja 2025., 26. kolovoza 2025., 20. listopada 2025. u zatraženim iznosima od po 275,00 EUR za svaki podnesak sukladno tbr. 8. st. 1., tbr. 40. st. 1. i tbr. 46 Tarife, sastav podneska od 11. svibnja 2023. u iznosu od 68,75 EUR, a ne u zatraženom iznosu od 220,00 EUR uvećanom za PDV, a sve sukladno tbr. 8. st. 4. Tarife jer se ne radi o obrazloženom podnesku iz tbr. 8. st. 1. Tarife, zatim im je priznat zatraženi trošak zastupanja na ročištima 15. studenoga 2022. i 6. rujna 2026. u zatraženim iznosima od po 275,00 EUR za svako ročište sukladno tbr. 9. st. 1. Tarife. Nadalje, priznat im je trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 60,39 EUR sukladno tar. br. 1. st. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi, te čl. 7. st. 1. Zakona o sudskim pristojbama, zatim trošak vještačenja bioloških tragova životinjskog podrijetla u iznosu od 79,98 EUR, koliko je taj trošak i iznosio, trošak prometno tehničkog vještačenja u zatraženom iznosu od 350,00 EUR, te trošak sudsko medicinskog vještačenja u iznosu od 300,00 EUR, koliko je taj trošak ujedno i iznosio, kao i trošak priznat sudskom vještaku za dolazak na ročište u iznosu od 27,00 EUR pri čemu se napominje da će se iznosi više plaćenog predujma na ime vještačenja bioloških tragova i sudsko medicinskog vještačenja vratiti tužiteljima prema njihovom zahtjevu na ročištu 6. rujna 2026. Sud nije priznao trošak sastava podneska od 22. prosinca 2025. jer je isti ocijenio nepotrebnim za vođenje parnice niti traženi trošak zastupanja na ročištu za objavu presude jer isti nije niti nastao. Ukupno priznati trošak iznosi 2.811,12 EUR, a tužiteljima pripada 69,96% od toga iznosa što ukupno iznosi 1.966,66 EUR. Na trošak je dosuđena i zakonska zatezna kamata sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Varaždinu 24. rujna 2026.

Sutkinja
Ana Lazić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Tužiteljima po punomoćnici Ivani Moravec, odvjetnici iz Varaždina, B. Radić 6
2. Tuženik po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Grgić i partneri, Pisarnica Varaždin, Zagrebačka 63

Broj zapisa: **9-3088d-a3a96**

Kontrolni broj: **0840a-3315f-aaa31**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.